Ved forelæggelsen på Venstres landsmøde i dag af partiets skatteoplæg kommenterede Venstres skattepolitiske ordfører, folketingsmand Jens Foged en artikel, statsminister J. O. Krag offentliggjorde i går i dagbladet Politiken. Jens Foged sagde:

- På forsiden af det oplæg, som forelægges her, står udtrykkeligt: "Oplæg til drøftelse af en skattereform". Det skulle være overflødigt at nævne dette, men når statsministeren allerede i sin artikels første sætning begår den fejltagelse at skrive, at "Venstre har udsendt, hvad de kalder et forslag til en skattereform", så er det nok nødvendigt. Statsministeren skriver videre i sin artikel, at dette er en "lidt for fordringsfuld betegnelse".

Denne forside siger imidlertid også noget mere om forholdet mellem landsmøde og folketingsgruppe, som det må være i et demokratisk og frisindet parti, nemlig at det, vi diskuterer og ønsker at diskutere her, er hovedretningslinier og principper for en skattereform - ikke skalaer og paragraffer, som statsministeren vil have folk til at tro.

I sin artikel nævner statsministeren tal for en skattepligtig indkomst på 50.000 kr. Det kan være fristende at følge statsministerens taleksempel et stykke ad vejen. Statsministeren nævner en bundgrænse på 20.000 kr., hvorved alle indkomster under denne størrelse helt fritages for indkomstskat til staten, og herover et proportionalstræk, hvor indkomst beskattes med 10 procent, indtil 50.000 kr. Dette skulle, ifølge statsministeren, modsvares af en moms på 20 procent. Det behøves vel knapt nok, men lad nu det ligge, og statsministeren fastslår, at så ville den med 50.000 kr.'s indkomst altså få lettet sin indkomstskat med 7.000 kr. og til gengæld skulle betale 6.000 kr. i moms.

Statsministeren fortsætter, at ca. halvdelen af momsen modsvares af engros-omsens bortfald, og han kommer på dette grundlag til, at Venstres oplæg betyder store skattelettelser til de
store indkomster. Dette er helt urigtigt, og man må undre sig over, at en statsminister vil bruge tal og argumenter, der ligger så langt borte fra virkeligheden.

For det første udgør engros-omsen og dermed betydningen af dens bortfald for denne indkomst, hvis vi da skal tro på finansministerens oplysninger i moms-udvalget, væsentligt mindre end en trediedel af det tal, statsministeren bruger.

For det andet glemmer statsministeren, at den direkte skat er fradragsberettiget, medens momsen ikke er det. Og det betyder naturligvis en del for statsministerens

indkomsteksempel på 50.000 kr.
Der skal så at sige betales indkomstskat til stat og kommune af lettelsen i den direkte skat. Hertil kommer endelig virkningen via tryghedsbidraget, som statsministeren helt ser bort fra.
Alt dette betyder i realiteten, at der ikke bliver skattelettelser for denne indkomst. For de større indkomster kan der efter vore skøn blive tale om visse begrænsede skattestigninger.
Ud fra statsministerens taleksempel kunne man føje til, at en bundgrænse på 20.000 kr. sammen med den tilbagebetaling af moms på den almindelige families fødevareforbrug, som vi foreslår, ville betyde, at ingen almindelig arbejderindkomst og ingen lavere indkomst ville blive stillet vanskeligere end nu, hvis Venstres oplæg følges.
Momsen og forbruget af egne produkter
Nogle - og det gælder især et enkelt københavnsk eftermiddagsblad - har i agitationen fået en hel del ud af påstande omkring landbrugeres forbrug af egne produkter. De overser, at spørgsmålet om værdien af forbrug af egne produkter allerede nu løses i ligningsloven.
Nu fastsættes indkomstskat på grundlag af det beregnede forbrug af egne produkter i landbruget. Går man over til merværdiafgift, vil landmanden, der har forbrug af egne produkter, naturligvis på samme måde blive pålagt at skulle betale merværdiafgift af sit beregnede forbrug af egne produkter. Han kommer altså i princippet til at betale merværdiafgift ganske som alle andre, og må derfor naturligvis under samme betingelser have kompensation, der modsvarer den merværdiafgift, han betaler af fødevarer.